

Local **Girona-Gironès**

L'AFA del Marta Mata reclama pacificar el trànsit a la zona

► Recollirà firmes perquè s'eviti el pas de vehicles a part del carrer d'Avel·lí Artís i Gener ► L'Ajuntament diu que els hi permet que facin talls temporals

TAPI CARRERAS. GIRONA

■ La comissió d'entorn de l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) Marta Mata de Girona s'ha afegit a les múltiples reivindicacions que s'estan fent des dels centres escolars gironins per aconseguir millores a les entrades i sortides dels equipaments d'ensenyament. La comissió reclama que l'Ajuntament impedeixi el pas de vehicles de manera definitiva per una part del carrer d'Avel·lí Artís i Gener «Tísner», concretament a la zona del pas de vianants. «És una mesura necessària per la seguretat dels nostres fills i filles», apunten.

Amb aquest objectiu, la setmana del 22 de novembre iniciaran una recollida de firmes per demanar a l'Ajuntament que apliqui mesures «contundents» per pacificar l'entorn de l'escola. Exposen que «és una via on hi ha un revolt amb poca visibilitat, que s'agreuja si hi ha un cotxe estacionat i si un infant surt del parc podríem tenir un ensurt, ja que de la porta del parc infantil al pas de vianants hi ha menys d'un metre». També indiquen que en el pas de vianants s'hi acumulen «moltes famílies que esperen els alumnes, atès que l'espai de la vorera de la sortida de l'escola resulta insuficient». Aparenter seu, és imprescindible que es

asdasdasdasdasdasdasdalskdas

FIRMA FOTÓGRAFO

Les famílies consideren que cal aplicar mesures definitives i no accions que depenen de la bona voluntat dels pares

col·loquin elements que impedeixin els trànsit de vehicles de manera definitiva, ja siguin jardineres o pilones. La campanya s'engega després de l'Ajuntament negativa a tirar endavant la proposta definitiva.

Des de l'Ajuntament, la regidora de Via Pública i Mobilitat, Marta Sureda, ha explicat que no poden fer aquesta actuació perquè a la zona hi ha pisos nous i altres en construcció i que el tall permanent dificultaria la mobilitat a tot el sector. Sureda però ha recordat que ja el curs passat a diversos centres, inclòs aquest, es va autoritzar les escoles a fer talls temporals en determinades hores amb tanques i que aquesta actuació la poden seguir fent. L'AFA però considera que la solució de posar tanques ha de ser temporal i és insuficient, ja que «depèn de la bona voluntat dels pares dels alumnes».

Un operari repintant el refugi de les Deveses d'en Bru.

CONSORCI DEL TER

El Consorci del Ter arranja dos refugis de ratpenats de Girona que estaven trencats

► El «Gloria» i uns brètols els havien malmès

T.C.C.. GIRONA

■ El Consorci del Ter ha arranjat recentment dos refugis de ratpenats de Girona que havia habilitat en els darrers anys. Hi ha tant l'antic aguait de Fontajau com el de les Deveses d'en Bru, posat en funcionament tot just fa un any. Els dos havien quedat en mal estat, un pel temporal Gloria i l'altre per diferents atacs vandàlics.

A Fontajau, l'equipament està a les Ribes del Ter, molt a prop del pavelló municipal i s'ha arreglat la porta del refugi, la finestra i el fals túnel d'obra creat per a evitar la insolació de l'interior. També s'han retirat sorres acumulades a l'interior del refugi. Aquest havia

quedat malmès pel temporal Gloria del gener de l'any passat.

Al refugi de les Deveses d'en Bru, malmès per actes vandàlics, s'ha hagut de retirar runa, restaurar la coberta plana ventilada i tornar a pintar l'exterior ja que algú s'havia dedicat a fer-hi dibuixos. El paratge s'havia adequat el novembre de l'any passat i s'hi va habilitat aquest refugi per a ratpenats.

Totes les espècies de ratpenats estan protegides legalment. Afavorir les poblacions de ratpenats contribueix al control de plagues. Els ratpenats exerceixen de pesticides naturals, amb impactes positius en l'economia i la salut.

L'ENDEMÀ DE LA CURSA ADAPTADA

Pere Albertí

Regidor de Guanyem a l'Ajuntament de Girona

Quin gran diumenge! Durant unes hores gairebé un centenar de nens i nenes amb diversitat funcional van poder ser els protagonistes de la primera cursa adaptada a la nostra ciutat, una iniciativa de Multicapacitats i que va comptar amb el suport del Club d'Atletisme Girona i del GeiEG.

Amb l'eufòria reposada pel pas dels dies, però, crec que toca fer una reflexió més en profunditat.

L'endemà de l'esdeveniment llegia la crònica al Diari de Girona que deia: «La cursa que retrata el repte pendent de Girona: la inclusió». Sens dubte aquest és el tema.

Com deia, la gran iniciativa de diumenge passat va sorgir de l'organització social i les institucions públiques públiques es van limitar simplement a canalitzar, coordinar i facilitar-ne el desenvolupament.

Ara bé, tot i l'emoció ben me-

rescudia de la cursa, a l'hora de la veritat es tracta només d'un acte efímer d'un matí. Els nens i nenes que durant unes hores van ser els protagonistes i que van desplegar els millors dels somriures no necessiten esdeveniments esportius un cop l'any: necessiten polítiques que els hi facilitin la vida.

És aquí on se'm posa la mosca darrere l'orella quan en aquests actes simbòlics hi desfilen cares conegudes amb responsabilitats de govern i s'omplen la boca de paraules boniques sobre la importància de la inclusivitat. Per què a l'hora de la veritat què es fa per aquesta inclusivitat? Quina és la política del govern de la nostra ciutat, per exemple?

L'altre dia llegia un article de l'Isaac Padró, president de Multicapacitats, on es qüestionava el suposat nou parc infantil «del tot accessible» que s'ha instal·lat a la plaça Josep Pla. Personalment em sobta que l'ajuntament porti a terme una obra com

Un moment de la cursa adaptada.

aquesta sense l'assessorament i el vist i plau d'entitats com MIFAS, ONCE o Multicapacitats.

Però hi ha una cosa més preocupant encara. Aquest passat octubre, pocs dies abans de la cursa adaptada, es va aprovar el pressupost de l'Ajuntament de Girona per a l'any 2022. Quina va ser la meua sorpresa quan vaig treure la lupa i vaig comen-

çar a comparar els números d'enguany amb els de l'any anterior. Els 50.000€ que havien permès fer tan el parc infantil (semi-)accessible ja no hi eren. Els 30.000€ per adaptar progressivament els semàfors a les necessitats de les persones invicients tampoc. Ni 100.000€ dedicats a un Pla de Voreres extremadament necessari per a les persones amb mobilitat reduïda.

Puf! D'un any per l'altre 150.000€ en polítiques per a fer una ciutat més inclusiva han desaparegut de Girona.

Tornem al principi: el gran èxit de la cursa adaptada va ser fer gaudir gairebé 100 nens i nenes i les seves famílies durant un matí. Es van sentir normals, perquè ho són. Ara toca exigir als governs que facin la seva feina: garantir que les ciutats que construïm dia a dia es facin pensant també en aquesta mainada, que es sentin normals cada dia. A Girona l'any 2022 hem fet un pas de gegant (cap enrere).